

Westland orthopedie is actief betrokken bij de stichting Ard el Amal, waarvan Ans van der Valk de grote trekker is. Deze stichting bouwt een dagopvang voor verstandelijk gehandicapte kinderen in Egypte. We vonden het belangrijk ook eens fysiek een kijkje te nemen en hebben hiervoor collega Arthur Morée gevraagd. Arthur is al 2 jaar nauw betrokken bij het wel en wee van de stichting: oa. het businessplan, netwerken en representatie bij geldschieters.

Arthur:

Ik kon het me eerst niet voorstellen, maar voor verstandelijk gehandicapten is in Egypte nagenoeg niets goed geregeld. Ouders weten niet goed hoe ze ermee om moeten gaan, de kinderen kunnen niet werken en worden dus vaak als een zware last ervaren. Voor veel van deze kinderen geldt nog dat ouders zich voor hen schamen. Ook de overheid doet bijna niets. Gevolg is dat hun verdere leven er weinig hoopvol uitziet.

Met Ard el Amal willen we deze kinderen een waardiger bestaan geven. Dit doen we door het kind kennis en vaardigheden te leren. Waarbij we de nadruk leggen op wat ze wél kunnen: op een boerderij, in een groente-/fruituin, in een keramiekwerkplaats en in een tapijtweverij. Ook leren we ouders om te gaan met de beperkingen, maar vooral de mogelijkheden van hun kind.

Egypte is nog grotendeels een ontwikkelingsland en iedere arbeidskracht moet worden ingezet. Met de werkplekken op Ard el Amal maken we het mogelijk om de kinderen voor te bereiden op hun latere leven. Met de revenuen wordt het onafhankelijk van sponsors gemaakt.

Tijdens mijn bezoek draaide de opvang nog niet met kinderen. Het viel me op hoe groot het terrein is: 550 bij 110 meter woestijn omgezet in iets moois is echt imposant! Links zie je de hoofdweg midden over het terrein. Ik wil jullie nu meenemen naar een aantal onderdelen van de dagopvang.

De boerderij (foto rechts) met koeien, geiten en paarden. Kinderen leren hier boeren-vaardigheden, die ze straks ook thuis kunnen toepassen. Ook levert het fokprogramma de benodigde inkomsten op, want geld van de Egyptische overheid komt er niet.

Hier is een klein deel van de groente-/fruituin, met op de achtergrond de duiventillen voor de duiven (heerlijk om te eten!). Alles wederom om te leren én natuurlijk voor de verkoop. Het is een (rots)woestijn en een emmer water zakt zo snel in de grond dat de wortels geen tijd hebben iets op te nemen. 2 keer per dag wordt er gedurende langere tijd water uit de eigen waterput gedruppeld via de zwarte slangetjes.

Voor de hele jonge kinderen is er een opvanggebouw. Hierin zijn ook ruimtes om klassikaal les te geven: aan kinderen en ouders, maar ook aan begeleiders. Want die zijn er niet in Egypte. Daarvoor is eigen lesmateriaal ontwikkeld. Het ziet er uit alsof het nog lang niet af is, maar zo eindigt men hier de bouw. Een verfje moet het nog wel krijgen.

Links zie je de keramiekwerkplaats. Ook deze plek moet naast een nuttige tijdsbesteding geld opleveren. Kinderen kunnen hier knutselen en schilderen. Het is echt leuk om te zien dat verstandelijk gehandicapten ware kunstenaars zijn. Ook zijn er aparte ruimtes voor tapijtweven en tinbewerking (niet op foto).

Toeristen zijn een belangrijke inkomstenbron. Op deze shadowplace is het voor hen aangenaam schuilen tegen de zon met een kopje koffie of thee. Dit wordt geserveerd door de oudere kinderen. Vervolgens kunnen de toeristen naar de diverse onderdelen om te kijken en/of te kopen. Dit gaat veel vriendelijker dan de traditionele souvenirverkoop. Bij ons is het echt, uit eigen werkplaats én uit het hart.

